

Jätettyä
Meditaatio tuhalla
Tasoteoria
Koetelma
Päärata

Lukemista kaikille eikä kenellekään

Numero 1

Jalokiviä & kiikareita

Ajan kohinassa

Itsenäisyyspäivän iltana käsiini osuu anhvanaikuinen Parnasso vuodelta 1976. Tulee ikävä. Kirjallinen lukemisto, jota aloin teini-iässä seurata, herättää nostalgisia muistoja. Julkaisun sisältö ja muoto miellyttävät. Ei kirja muttei ihan lehtikään. Tekstit esitetään sellaisenaan, ilman journalistista toimitusprosessia tai esillepanoa. Voisiko kirjallisen kvartaalijulkaisun herättää henkiin? Aamuyöstä havahdun hereille ja keksin julkaisulle nimen, jolla on yhtä aikaa yksityinen ja yleinen merkitys. Vähän myöhemmin päähän pälkähtänyt alaotsikko painottaa menneisiin aikoihin viitaten lukemisen demokraattisuutta ja käytäntöä, juuriin menevää mutta myös sen edellyttämää ja synnyttämää ajattelua.

Pyörät lähtevät pyörimään. Konsepti kirkastuu, ja muutamassa hetkessä ensin julkisesti ja sitten yksityisesti esitetyt kutsut alkavat tuottaa vastauksia. Vaikka melkein kaikki on nykyään digiä ja verkossa, ruudulta luettua tai kuulokkeista kuunneltua, onneksi ei ihan kaikki. Painetulla sanalla on ominaisuuksia, jotka eivät ole korvattavissa. Käy myös ilmi, että ihmisverkostojen avulla julkaisun perustaminen on todella mahdollista tuosta vain, ilman rahaa tai suuria rakenteita.

Konseptimme on kauttaaltaan kevyt. Julkaisua myyvät verkkokirjakaupat ja erikoiskirjakaupat. Koska kyseessä ei ole lehti, sitä ei voi tilata, eikä sillä niin muodoin ole päätoimittajaa. Julkaisun toimittaja ja kustantaja olen minä, mutta tämänkin numeron kokoamisessa olen saanut tärkeää konsulttiapua useilta ystäviltä ja kollegoilta. Monet heistä ovat myös tukeneet hanketta omasta kukkarostaan. Sopivasti retrohenkisen ulkoasun ja taiton tarjoaa Jarkko Hyppönen.

Talkootyönä synnytetty lukemisto ei ratkaise kirjailijakunnan toimeentuloa koskevia ongelmia, mutta se tuskin lisää niitä. Jos tästä muutaman sadan euron kulujen jälkeen jää jotain ylimääräistä, sen me lähetämme Ukrainalle. Tätä on yhteisen tekemisen ja vastuunkannon riemu. Tunnetta ja kokemusta jakamaan kutsumme lukijat. Jätämme ja koemme jälkiä ajasta, joka kohisee ympärillämme. Olkaamme kaikki jalokiviä ja kiikareita.

Karri Kokko

SISÄLLYS

3	Olli Pyyhtinen, Jätettyä
11	Hanna Syrjämäki, Meditaatio tuhkalla
15	Geof Huth, Four Asemic Poems
19	Tomi Sonster, Tasoteoria
21	Petra Vallila, Koetelma
24	Pauli Hautala, Ajan kahdeksan askelta
26	Veli-Matti Huhta, Kohtausten kirjasta
28	Jukka-Pekka Kervinen, Kaksi graafista partituuria
32	Ilkka Levä, Varjot törmäävät otuksiin
39	Jouko Sirola, Mies ja ase
44	Jan Hellgren, Kaksi visuaalista runoa
46	Leena Sainio, Ehkä sinussa on turva
49	Outi-Illuusia Parviainen, Kaksi visuaalista runoa
51	Jarkko Mäkipää, Päärata
54	Kari Yli-Annala, Tekoälykuvia
58	Kari Seitsonen, I miss you, Miss DOS
61	Niillas Holmberg, Valaita / Fállát
64	Henrik Pathirane, Essee
66	Reijo Valta, Kaksi runoa Vito Acconcin tapaan
68	Hanna Råst, Muiston paino
69	Emilia Tanner, Light Recordings
70	dylan ray arnold, Anti-Oedipus tree-house
71	Ilkka Sariola, The Greatest Works of Art

Kuvat sivuilla 9, 10, 20, 37 ja 38 Jussi S. Männistö

OLLI PYYHTINEN

Jätettyä

minkä jätimme nielemättä | nielee meidät

katoavaisuutemme keskellä
olemme keksineet
ikuisesti pysyvän aineen
haudattu monumenttimme

jälkijätöisessä tulevaisuuden
maailmassa jokainen

signeeraa jätteensä

kirjoittaminen: haudanryöstö | roskisdyykkaus

1.

Huomaa tässä menneen ~~länälon~~ poissaolon jälki. Tuonpuoleisuus keskuudessamme.

2.

Hävitetty ei suostu katoamaan, palaa aina.

3.

Ota mahdollisuuksistaan tyhjentyneen jäännös vastaan. Tee sille tilaa niin sydämessäsi kuin paikassa jota asut ja sanot omaksesi. Niin torjuvasti kuin vieraasi kiistääkin halusi olemalla jotakin muuta kuin jollaisina olemme asiat tottuneet tahtomaan.

4.

On itsestä erottamaamme | erottamatonta.

5.

Mistä emme pysty vapautumaan, mitä ottamaan haltuun

6.

Jotakin pursuaa yli

mun mielest liha on ihan

sairaan hyvää

se on kiva että dyykatessa

löytyy lihaa

mä tykkään siitä mausta se on semmost luksusta

ja kun kesä tulee ni alkaa grillikausi ja silloin on kaikkee lihaa ihan hulluna

kerran mä tein niin et otin

mun mielest se oli semmonen seitkytkolme pakettii makkaraa mitä mä otin

siis se oli ihan semmosest pienikokosest kaupasta

mul oli pakastin täynnä niit

ja sit pysty joka paikkaan

niit jakaan eteenpäin

nyt jääkaapis ei oo mitään

kello rupee näyttään

sen verran

et ois aika käydä kattoon

7

jätetteiden —

(Johansson & Corvellec 2018) aina

on muodostunut sulkeuma, jossa ;

Veera

7 7 7 ja, 7 ja jä jä jä jä

keräämisvaiheessa

happaman käsituntumalla

valtamerissä arkipäiväisen elämäntapa

kuparikapseleiden näkökulmasta

— ja poispyyhkiytymätöntä

juuri-jäte

on-se, mitä liittyy iin lukusuhteessa

fysikaalisiin tekijöihinsä

o-on sa ta

eja -aia ä

tkokäsitellään Omamme

erityisen

muistomerkkejä

ulostetta *unheimlich*,⁴⁶ sous-rature

haluan tuhkani 80% kierrätettyyn

muovikassiin (dusty green)

myyntikelpoiseksi tuotteeksi

tässä lepää:

ensimmäisiä ja viimeisiä objekteja

kambrikausi – ordovikikausi – siluurikausi – devonikausi – kivihilikausi – permikausi –
triaskausi – jurakausi – liitukausi – paleoseeni – eoseeni – oligoseeni – mioseeni – plioseeni
– misogynoseeni – kapitaloseeni – plastioseeni – radioaktiivoseeni

[selaa lopputekstit]

jä { mä sä
 hän me
 te he

vartalo et pää (tteet) muovin
satavuotisesti syleilemänä
 etenee väsymättömästi *kuin*
elossa ostotapahtumasta toiseen
piirtää takkuista vanaa

hylkäämisen tyyssija:
maa|ilma
ydin:

jätettä

1. taita keskeltä auki
2. aseta vaakapinnalle (esim. pöydälle) ylössuun
3. jätä valoon haalistumaan keräämään pölypeitettä kunnes

[jälki] kirjoitus [jälki] tahrana ei muuta

hetken olet sinäkin pölyä
katsomassa

pölyä pölyn läpi

dylan ray arnold
Pauli Hautala
Jan Hellgren
Niillas Holmberg
Veli-Matti Huhta
Geof Huth
Jukka-Pekka Kervinen
Ilkka Levä
Jarkko Mäkipää
Jussi S. Männistö
Outi-Illusia Parviainen
Henrik Pathirane
Olli Pyyhtinen
Hanna Råst
Leena Sainio
Ilkka Sariola
Kari Seitsonen
Jouko Sirola
Tomi Sonster
Hanna Syrjämäki
Emilia Tanner
Petra Vallila
Reijo Valta
Kari Yli-Annala

ISBN 978-952-65085-2-8

ISSN 2954-1220

9 789526 508528